

[Aksel Møller.]

betalingskontoen paa 250 Mill. Kr. og paa Bødekontoen, der indgaar med det fulde Beløb, paa 600 Mill. Kr.

Altsaa skulde Loven i alt disponere over et Beløb paa 850 Mill. Kr. til Afskrivning paa Statens Reguleringskonto i Nationalbanken. Det er ikke, fordi Beløbet i nogen Maade er taarnhøjt, især ikke i Sammenligning med den Mangel, der er opstaaet, men jeg tror alligevel, man skal have stor Respekt for dette Beløb, og jeg tror, den højtærede Finansminister i høj Grad regner med det, ogsaa naar han overvejer den Eengangsskat, man har talt om ved flere Lejligheder i Dag.

Hvad angaar Lovforslagets § 2, maa jeg sige, at i og for sig er det titalende, at Paragraffen søger at udvise saa stor Smidighed og Mildhed som muligt mod de Syndere, der kommer for i Anledning af disse Skattesnyderier. Der er nemlig et Hensyn at tage, ikke blot til Synderne, men ogsaa til de Erhvervsvirksomheder, der beror paa de Midler, det her drejer sig om, og paa, at Virksomheden stadig væk vil kunne være likvid og vil kunne arbejde. Derfor skal der ikke falde knubbede Ord i Anledning af, at Lovforslaget tager et Hensyn til disse vitale Forhold for den, der rammes af Loven.

Hvad angaar Forslaget om Nedsættelse af et Nævn paa 5 Medlemmer, maa jeg sige, at her har mit Parti de væsentligste Betæneligheder i Forbindelse med dette Lovforslag. Vi tør ikke paastaa, at der findes noget andet Organ, der vil have Tid til at paatage sig den Opgave at klare alle de Sager, der kommer frem i Forbindelse hermed; det er højst sandsynligt, at den højtærede Minister har været tvunget til at opfinde et nyt Nævn. Men paa den anden Side vil vi gerne i Udvalget have Lejlighed til med Ministeren at drøfte dette Nævn og de Arbejdsforhold, det skal have, noget nøjere. Det skulde jo meget nødtigt ende med, at vi her staar over for en Opsvulmen af Driften — til et Nævn hører i Regelen et Kontor med Administration, Papir o. s. v. —, og vi vil derfor allerede paa Forhaand, nu ved Indgangen til Arbejdet for dette Nævns Oprettelse, understrege, at for os er det væsentlige, om der ikke findes andre Organer inden for vort Skattevæsens Opbygning, som med Rette kan paatage sig denne Opgave, og som kan paatage sig den, uden at der opstaa et Institut, som man kunde risikere gik hen og fik mere varig Karakter.

Med disse Bemærkninger skal jeg da tilsige mit Partis Villighed til gennem en Ud-

valgsbehandling og efter denne at deltage i dette Lovforslags Færdiggørelse.

Robert Mikkelsen: Dette Lovforslag har en misvisende eller i hvert Fald ufuldstændig Titel. Det handler om to helt forskellige Ting, dels om Anvendelse af de Efterbetalings- og Bødebeløb, der fremkommer efter Pengelovene fra Sommeren sidste Aar, og dels om Nedsættelse af et Nævn, som skal kunne give Henstand og træffe Afdragsordninger med Hensyn til Efterbetalinger og Bøder og indstille Nedsættelse af Bødebeløb til Finansministerens Afgørelse. Lovforslagets Titel refererer sig kun til det første af de to Forhold, som Loven handler om. Det vilde ikke være let for den, som søger efter Bestemmelserne om Henstand eller Nedsættelse af Skattebøder at finde ud af, at de findes som § 2 i en Lov, der hedder Lov om Anvendelse af Efterbetalings- og Bødebeløb.

For Skattemyndighederne betyder dette naturligvis ikke saa meget, men hvis det er Hensigten at give Love, som ogsaa den almindelige Borger kan læse og forstaa — og det maa vel være Hensigten —, bør man ogsaa kalde Lovene saadan, at man af Titelen kan faa nogenlunde Begreb om, hvilke Forhold de handler om.

Til Lovforslagets § 1 har jeg to Ting at sige.

Det Beløb, der foreslaas henlagt til særlig Anvendelse, er den Del af Efterbetalinger og Bøder, der kan karakteriseres som ekstraordinær, altsaa som den særlige Virkning af Pengelovene. Det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget, at der i de senere Aar er betalt til Staten og til den fælleskommunale Udligningsfond gennemsnitlig henholdsvis ca. 8 og ca. 1 Mill. Kr., og tilsvarende Beløb skal altsaa forlods fradrages de Indbetalinger, som nu kommer, og paa sædvanlig Maade tages til Indtægt paa Statsregnskabet. Det er meget rimeligt.

Men herudover skal der for Statens og for den fælleskommunale Udligningsfonds Vedkommende yderligere reserveres henholdsvis $\frac{1}{3}$ og $\frac{1}{2}$ af alle Efterbetalinger som Godtgørelse for det Tab, Staten og Fonden faar ved, at det tillades Skattesnyderne at fradrage Efterbetalingerne i deres Indtægter for det paagældende Aar, saadan at denne Indtægt altsaa kunstigt forringes til Skade for Statens og Fondens Udsigter til Skatter for det efterfølgende Finansaar.

Det er ikke rimeligt. Det oplyses nok, at det er Praksis i Øjeblikket at tillade et saadant Fradrag af Efterbetalinger paa Selvangivelsen for det Aar, hvor Efter-